

MONUMENT TO NOW 2004 DESTE FOUNDATION

Η Janine Antoni παραθέτει για το έργο της "Mom and Dad" τρεις (3) φωτογραφίες προκαλώντας σύγχυση στους επισκέπτες, οι οποίοι δεν μπερδεύονται μόνον για το ποιός είναι ο άνδρας και ποιά η γυναίκα, αλλά και για το σημείο συνάντησης του ανδρόγυνου (αυθεντικού ή μη).

Πρόκειται για σύγχυση ταυτοτήτων ή κοινωνικών ρόλων;

Μήπως στην μεσαία φωτογραφία ο ένας από τους δύο άνδρες είναι η γυναίκα που παριστάνει τον άνδρα διατηρώντας τα θηλυκά της χαρακτηριστικά; Μήπως στην αριστερή φωτογραφία η μία από τις δύο γυναίκες είναι ο άνδρας που παριστάνει την γυναίκα διατηρώντας τα ανδρικά του χαρακτηριστικά;

Υπάρχει και μία άλλη θεωρία για τον ελάχιστο αρρενωπό άνδρα δίπλα στον άνδρα και για την ελάχιστη θηλυκή γυναίκα δίπλα στην γυναίκα.

Στην δεύτερη και στην τρίτη φωτογραφία ίσως έχουμε να κάνουμε με το alter ego του άνδρα και της γυναίκας. Ίσως πρόκειται για το αυθεντικό, ανυπόκριτο alter ego των δύο προσώπων μακριά από την κοινωνική και χριστιανική ηθική που εντάσσουν τους ανθρώπους σε καλούπια της σεξουαλικής τους ταυτότητας και θέτουν όρια, τα οποία δεν θα πρέπει να υπερβούν επουδενί.

Ο πατέρας είναι gay και η γυναίκα του λεσβία. Δεν είναι τυχαίο ότι το πραγματικό ανδρόγυνο αφορά το alter ego των δύο γονέων που συναντώνται μόνον στην πρώτη φωτογραφία.

Στις άλλες δύο φωτογραφίες έχουμε τα ζεύγη: άνδρας – άνδρας και γυναίκα – γυναίκα.

Μόνον στην πρώτη συναντούμε το ζεύγος άνδρας – γυναίκα. Δε νομίζω ότι είναι τυχαία αυτή η παρουσίαση. Οι άλλες δύο φωτογραφίες υπονοούν τον ομοφυλοφιλικό χαρακτήρα του ζεύγους με το περιεχόμενό τους.

Δεν το δηλώνουν καθαρώς αλλά υποβοηθούν σ' αυτή την αποκρυπτογράφηση. Μόνον στην πρώτη φωτογραφία, έχουμε τη συνάντηση του εκκεντρικού ανδρόγυνου, γιατί δεν υποκρίνονται για τις σεξουαλικές τους προτιμήσεις.

Τα αυθεντικά πρόσωπα των δύο γονέων τα συναντούμε μόνον στην δεύτερη και στην τρίτη φωτογραφία.

Το κεντρικό νόημα του έργου είναι οι ομοφυλοφιλικές εμπειρίες των παντρεμένων ζευγαριών που δεν τους αφήνουν να επικοινωνήσουν πραγματικά και συνεπώς να συναντιούνται και να συνευρίσκονται στον ίδιο χώρο.

Σίγουρα η καλλιτέχνις κάνει νύξη για τους κρυπτο-ομοφυλόφιλους αλλά και για την αποξένωση και την αλλοτρίωση του σύγχρονου μεσο-αστού. Τίποτα αυθεντικό δεν υπάρχει στις σχέσεις παρόλο που το χέρι του ενός ακουμπάει το άλλο.

Επίσης καυτηριάζει μ' αυτό τον τρόπο την κοινωνική υποκρισία για τα σύγχρονα σεξουαλικά ήθη η οποία δεν επιτρέπει την ανοικτή δήλωση αυτών των προτιμήσεων και τοποθετεί τις έννοιες και τις λέξεις στα ράφια των taboo.

Στο έργο της «Slumber» «Γαλήνιος ύπνος» η J. Antoni έχει χρησιμοποιήσει ένα κρεβάτι, μία κουβέρτα, ένα αργαλειό από σφεντάμι, μάλλινη κλωστή, νυχτερινό φόρεμα και χαρτί με το οποίο καταγράφεται το R.E.M. της καλλιτέχνης και αναγιγνώσκεται.

Μια θηλυκή μορφή σε στάση ζώου είναι καλυμμένη από ένα συμβατικό σεντόνι. Αυτή η θέση υποδηλώνει ότι το άτομο έχει απωλέσει την συνείδηση του (αφού έχει παραδοθεί στον Ύπνο) και έχει περιέλθει στην ζωώδη κατάσταση, γι' αυτό και έχει την στάση των τετράποδων. Η επιστήμη ισχυρίζεται ότι τα ζώα δεν έχουν συνείδηση παρά μόνον ένστικτα.

Τα ένστικτα και οι ορμές καθοδηγούν τα όνειρα των ανθρώπων και όχι η λογική ή η συνείδηση τις οποίες διαθέτουμε όταν δεν είμαστε σε κατάσταση ύπνου.

Το άτομο σκεπασμένο δεν έχει πρόσωπο, ταυτότητα ή «εγώ» στα όνειρά του. Ανήκει στην σφαίρα του Παράλογου.

Ο αργαλειός συνδέεται μ' ένα μηχάνημα από το οποίο παίρνει τις κλωστές και τις συνενώνει καταγράφοντας τα δεδομένα του R.E.M. συγχρόνως και πλάθοντας το υλικό για την πολύ μακριά κουβέρτα που φθάνει ως το κρεβάτι και συμβολίζει τα όνειρα του προσώπου που κοιμάται.

Βεβαίως υπάρχει και η εκδοχή της αποδόμησης αυτής της μακριάς κουβέρτας από τον αργαλειό και την μετατροπή της σε κλωστές για να μεταφρασθεί και ν' αποκωδικοποιηθεί ο κόσμος των ονείρων.

Οι πτυχώσεις της κουβέρτας εύκολα παραπέμπουν στον ανθρώπινο εγκέφαλο που είναι ο παραγωγός των ονειρικών κυμάτων.

Αν πρόκειται για αποδόμηση των ονείρων ή ανασύνθεση τους σε κάποια λογική τάξη,

εξαρτάται από την οπτική γωνία του επισκέπτη.

Πολλάκις τα όνειρα επαναλαμβάνονται ή αποκτούν λογική σειρά και αλληλουχία. Ίσως έτσι ερμηνευθεί η σύνθεση και η μετατροπή των κλωστών μέσω του αργαλειού σε κουβέρτα (ένα αντικείμενο πρακτικής χρησιμότητας και συνδεδεμένο με την διαδικασία του ύπνου)

Η κλωστή είναι από μαλλί και παραπέμπει στον Αμνό – Ιησού Χριστό. Ίσως γι' αυτό ο Ύπνος του προσώπου είναι γαλήνιος, αφού έχει συμφιλιωθεί με την έννοια του Θεού.

Ένα ξεχωριστό έργο από μια ξεχωριστή καλλιτέχνίδα.